

gjældende for ham som for Manden i Nafum, at det er billigt at tage Hensyn til, at ved det exemplariske Liv, som Rasmus Nielsen førte, var der intet Menneſte, alſaa hverken Uhrmager Schmidt eller Manden i Nafum, som kunde tænke, at der kunde ſtee Noget af denne Art. Jeg vil derfor bede Thinget: Lad os faae denne Sag endt; Uhrmager Schmidt kan ikke betale, og det vil meget ſaare min — og jeg haaber ogsaa Fleertallets — Følelse, hvis Enken ſkulde betale Pengene om igjen.

N. Hansen: Det er ikke min Hensigt at forlænge denne Discussion ret meget, men der er dog fra tre forſkjellige Medlemmer fremkommet Udtalelſer, hvorved jeg maa tillade mig at dvæle et Døeblik. Det er nemlig gjort gjældende, at den Mand, hvorum her er Tale, burde have vidst, at den ene Underskrift ikke var tilſtrækkelig til en fuldgjldig Qvittering; men maa jeg i ſaa Henſeende erindre om, at vi for nogle Aar ſiden i denne Sag behandlede en anden Sag, ved hvilken man fordrøede, at man ſkulde viſe Billighedshensyn, ikke overfor en Gaardmand eller med Hensyn til et Beløb af c. 1000 Rd., men overfor en anſeet Kjøbenhavnſt Borger og med Hensyn til over 40,000 Rd. Det var ogsaa en Forſømmelſe, ſom dengang var viiſt, og den Kjøbenhavnſte Borger maatte vide, at han ikke med Rette kunde forlange diſſe 41,000 Rd. tilbage af Statskaſſen, men da paaføede de ſamme Herrer ikke, at han burde have vidst det. Nei, de ſagde, at det var en Forſømmelſe; der kunde ikke være Spørgſmaal om denne Mandſ hæderlige Charakter, men da det var en Forſømmelſe, burde vi viſe et ſaadant Billighedshensyn og ſtemme for, at Statskaſſen ſkulde eſtergive de 41,000 Rd. Nu er der Tale om en mindre Sum og om en Mand, der ikke har det Kjendſkab til det Slags Sager ſom hiin Mand, men nu ſiger man, at han ſkulde vide det, og derfor vil man ikke eſtergive Summen. Jeg kan ikke forſtaa denne Stilling af de 3 ærede Herrer, og derfor har jeg villet tillade mig at tilbagefalde i Erindringen, at det var de ſamme Mænd, ſom da ſtrax vare villige til at eſtergive 41,000 Rd. af Statskaſſen.

Casse: Jeg ſkal ikke indlade mig paa, hvad den ærede ſidſte Taler (N. Hansen) anførte; thi jeg troer, at Enhver er iſtand til at ſee, at den Sag, hvortil han hentydede, ikke ſvarer ſaaledes til den, der her foreligger til Afgjørelſe, at der kan drages nogen Sammenligning mellem dem. Jeg ſkal heller ikke gaae nærmere ind paa de forſkjellige Grunde, ſom idag fra de forſkjellige Sider ere blevne anførte, da det forekommer mig, at diſſe Grunde i deres Heelhed, enten man tager dem for ſig eller i Forbindelſe med Gjendrivelfen af dem, lide — man maa tilgive mig Udtrykket — af en ſtor Forvevling og Forvirring. Den høitærede Juſtitsminiſter udtalte, at man maatte ſammenſtille Gaardmanden og Overformynderen, Captain Schmidt, idet den Ene ikke kunde ſtaa høiere end den Anden, forſaabidt der var Spørgſmaal om at gjøre gjældende, at Bonden var Almueſmand. Jeg ſeer ikke, at dette her kan komme i Betragtning. Det vilde kunne det, ſaaſremt man vilde nægte Captain Schmidt en Godtgjørelſe og derimod tilſtaa Gaardmandſenten den eller omvendt; men man vil jo give baade Schmidt og Gaardmandſenten en ſaadan Stilling, at de ikke komme til at lide. — Med Hensyn til de almindelige Bemærkninger om Almueſtands Stilling, og hvad dermed ſtaaer i Forbindelſe, vil det være overflødig at høre Noget, og der er derfor kun Et, hvorpaa jeg vil tillade mig at gjøre opmærksom. Den førſt af den høitærede Juſtitsminiſter og dernæſt af Rigsdagſmanden for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds (Winther) ſaſtholdte Betragtning er — det tør jeg ſige — utvidſomt rigtig, nemlig den, at man ikke for Dieblicket ſkal afgjøre et Spørgſmaal, med hvilket man endnu ikke kan være fuldſtændigt paa det Nene. Dette maa ikke forſlaaes ſaaledes, ſom om jeg vilde tale imod eller høre det Mindſte, ſom ſkulde holde tilbage fra at lade Enken blive fritagen for at betale de 900 Rd.; men den høitærede Rigsdagſmand for Aarhus Amts 1ſte Valgkreds har fuldkommen Ret i, at man ved nu i dette Diebliff at tilſtaae Fritagelſen kan komme ind paa en Vej, fra hvilken man vil have Banſtelighed ved at komme bort. Den Grund, hvorfor man kan følge den af Rigsdagſmanden for Aarhus